

Mansuet (+ 681)

Era originar probabil din Roma. În 679 i-a adunat pe episcopi la Milano pentru un sinod cu scopul de a condamna doctrina monotelită. În urma sinodului a rezultat o scrisoare care a fost adresată Împăratului Constantin al IV-lea. În 680 are loc la Roma un sinod la care participă și el; sinodul era ca o pregătire a Conciliului al III-lea din Constantinopol care a condamnat monotelismul.

**Calendarul săptămânii
17-24 februarie 2019**

- 17 D † DUMINICA A VI-A D.P.A.; Ss. Întemeietori ai Societății "Slujitorii Sf. Fc. Maria"; Teodor, soldat m.
- 18 L Sf. Francisc Regis Clet, pr. m.; Fer. Ioan de Fiesole (Fra Angelico)
- 19 M Sf. Mansuet, ep.
- 20 M Sf. Elefterie, ep.
- 21 J Sf. Petru Damiani, ep. înv. *
- 22 V CATEDRA SF. AP. PETRU; Sf. Margareta din Cortona, clg.
- 23 S Sf. Policarp, ep. m. **
- 24 D † DUMINICA A VII-A D.P.A.; Fer. Marcu de Marconi, pr.

Gândul săptămânii

"Doamne, ești atât de aproape de mine – iar eu, de Tine, atât de departe."
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Berti, gioba.it

17 februarie 2019 • DUMINICA A VI-A D.P.A. • Ss. Întemeietori ai Societății "Slujitorii Sf. Fc. Maria"; Teodor,

LECTURA I

Blestemat să fie omul care-și pune încrederea în om; binecuvântat să fie omul care-și pune încrederea în Domnul!

Citire din cartea profetului Ieremia 17,5-8

Așa vorbește Domnul: „Blestemat este bărbatul care-și pune încrederea în om și-și pune tăria într-un muritor și inima lui se îndepărtează de Domnul. El este ca un ienupăr în Arabah, nu vede când vine binele. Stă într-un loc uscat din pustiu, în pământ sărac și de nelocuit. Binecuvântat este bărbatul care se încrede în Domnul și Domnul este cauza încrederii sale. El este ca pomul plantat lângă apă, care-și întinde rădăcinile pe mal; nu se teme când vine arșița, frunzele lui sunt verzi, în anul secetos nu se îngrijorează și nu încetează să facă fructe.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 1,1-2.3.4 și 6 (R.: Ps 39(40),5a)

R.: Fericit este bărbatul care și-a pus încrederea în Domnul.

Fericit omul care nu umblă după sfatul celor nelegiuți, nu zăbovește pe calea păcătoșilor și nu se așază în adunarea celor care batjocoresc, dar își găsește plăcerea în legea Domnului și la legea lui cugetă ziua și noaptea. **R.**

El este ca pomul sădit pe malul apei, care dă rod la timpul potrivit; frunzele lui nu se veștejesc și tot ceea ce face se încununează cu succes. **R.**

Nu tot așa este cu cei nelegiuți, nu tot așa; ei sunt ca pleava pe care o spulberă vântul. Căci Domnul cunoaște calea celor drepti, iar calea celor nelegiuți duce la pieire. **R.**

LECTURA A II-A

Dacă Cristos nu a înviat, credința voastră este zadarnică.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni 15,12.16-20

Fraților, dacă se vestește că Cristos a înviat din morți, cum spun unii dintre voi că nu există înviere din morți? Căci dacă morții nu învie, nici Cristos nu a înviat, iar dacă Cristos nu a înviat, credința voastră este zadarnică și voi sunteți încă în păcatele voastre, iar cei care au adormit în Cristos au pierit. Și dacă ne-am pus speranța în Cristos numai în viața aceasta, suntem cei mai vrednici de milă dintre toți oamenii. Dar acum, Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Lc 6,23ab

(Aleluia) „Bucurați-vă în ziua aceea și tresăltați de bucurie, spune Domnul, căci, iată, răsplata voastră va fi mare în cer!” (Aleluia)

EVANGHELIA

Fericiți voi, cei săraci! Dar, vai vouă, bogaților!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 6,17-18a.20-26

În acel timp, coborând împreună cu Cei Doisprezece, Isus s-a oprit pe câmpie. O mare mulțime de discipoli ai săi și mult popor din toată Iudeea, din Ierusalim și din toată zona de coastă a Tirului și a Sidonului, au venit ca să-l asculte și să fie vindecați de bolile lor. Ridicându-și ochii spre discipolii săi, a spus: „Fericiți voi, cei săraci, căci a voastră este împărăția lui Dumnezeu! Fericiți voi, care acum

sunteți flămânzi, căci vă veți sătura! Fericiți voi, care plângeți acum, căci veți râde! Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî, când vă vor exclude, când vă vor insulta și vor șterge numele vostru ca infam din cauza Fiului Omului! Bucurați-vă în ziua aceea și tresăltați de bucurie, căci, iată, răsplata voastră va fi mare în cer! Pentru că așa făceau și părinții lor cu profeții. Dar, vai vouă, bogaților, pentru că vă primiți mângâierea! Vai vouă, celor care sunteți sătui acum, căci veți suferi de foame! Vai vouă, celor care râdeți acum, căci veți jeli și veți plânge!

Jeremia se face purtătorul de cuvânt al lui Iahve proclamând binecuvântarea și blestemul pentru toți cei care vor păstra sau vor călca Legea. Această lectură scurtă este un rezumat al promulgării Legii lui Moise în mod solemn după trecerea Iordanului în țara promisă. Jumătate din triburile lui Israel s-au așezat pe muntele Garizim și cealaltă jumătate pe muntele vecin Ebal. Cei de pe muntele Garizim pronunțau binecuvântarea pentru cei ce păzesc cele scrise în Lege, și toți confirmau prin Amin; apoi cei de pe muntele Ebal pronunțau blestemul pentru cei ce ar fi îndrăznit să calce Legea, și toți confirmau prin Amin.

Biserica, prin liturgia cuvântului de azi, ne aduce în memorie acest episod cu scopul de a ne conștientiza de faptul că învățătura lui Isus, sintetizată în predica de pe munte, din care evanghelia ne prezintă o mică parte, este mai presus de Legea lui Moise. Dacă era mare binecuvântarea pe care o primeau cei care păzeau Legea și greu blestemul pentru cei care o încălcau, cu atât mai mare va fi binecuvântarea pentru cei care vor primi, vor păzi și vor trăi legea cea nouă pe care Isus a promulgat-o pe pământ: „Vor moșteni împărăția cerurilor”; și cu atât mai greu va fi blestemul pentru cei ce o vor călca: „focul iadului”, adică vor moșteni împărăția lui Lucifer. Dacă Isus spune despre aceștia din urmă Vai

vouă – vai vouă bogaților, vai vouă celor ce stoarceți toate plăcerile trupești pe acest pământ, vai vouă celor care nu vă mai săturați de onorurile lumești – înseamnă că acele cuvinte de la judecata de apoi: Plecați blestemaților în focul cel veșnic pregătit diavolului și îngerilor lui, exprimă un adevăr teribil. Pe de altă parte, dacă Isus spune ucenicilor săi – și în ei cuprinde pe toți cei care îi vor păzi porunca nouă a iubirii – că sunt fericiți fiindcă au o singură dorință, aceea de a se iubi unii pe alții așa cum i-a iubit el, înseamnă că binecuvântarea cuprinsă în cuvântul fericiți exprimă un adevăr menit să fie trăit cât mai intens: adevărul că ne mulțumim cu o singură bogăție care ne vine de la Dumnezeu: iubirea. Dumnezeu este iubire. Ea este o bogăție veșnică pe care hoții nu o fură, moliile nu o mănâncă și rugina n-o poate roade.

Iubirea Tatălui s-a manifestat pe acest pământ prin Duhul Sfânt care l-a înviat pe Cristos, și prin el ne-a adus pe noi la o viață nouă de iubire ca să ajungem la înviere. Prin urmare, Dumnezeu ne-a binecuvântat pe noi în Isus Cristos cu învierea și viața veșnică.

Anton Dancă, VADEMECUM,
(Considerații, pilde și exemple
pentru solemnități și duminici),
Anul C, Editura „Presa Bună”, 2005